

זרע שמשון

רבי שמשון חיים
ב"ר נחמן מיכאל נחמני זצ"ל
הבטיח למי שילמוד בספריו:
תשלומי חן וחסד ושלמא רבא
מן שמאי ועיניכם תראנה בנים
ובני בנים כשתילי זיתים סביב
לשולחנכם, חכמים ונבונים
ובתים מלאים כל טוב, גם עושר
גם כבוד לא יסופו מזרעכם וכו',
בני חיי ומוזוני טבי.

מלא העומר

רבי אריה לייב ב"ר משה
צינץ זצ"ל ביקש קודם
פטירתו שיתנו לו דף ורשם
בשארית כוחותיו:
מי שישתדל בהדפסת ספרי אהיה לו
למליץ. וכ"כ הגה"ק רבי צדוק הכהן
מלובלין זצ"ל: הבטיח הגאון שיעשה
טובה לכל המושדלים והמסייעים
ברוצאת חיבוריו לאור, וכן היה באמת
שעשה טובה לכולם.
(הקדמה למלא העומר)

אבני נזר

רבי אברהם ב"ר זאב
נחום בורנשטיין זצ"ל
הבטיח קודם פטירתו:
אם ילמדו בספרים שלי,
אהיה למגן ולעזר גם אחר פטירתי
ממש כמו בחיים.
(ארץ צבי להגה"ק מקו"י גלוב עה"ת
עמוד רמ"ב) וכ"כ השם משמואל:
ובטח יהיה למליץ ישר
למיימנים בה

ילקוט סופר

רבי יוסף לייב ב"ר אליעזר
זוסמאן סופר זצ"ל
כתב בצוואתו למי שילמוד או יפרסם דבריו
אני אטיב עמוהם להמליץ טוב בעדם
לפני אל חי, ואם יבואו על קברי
יתפללו ויאמרו איהו ממורתי תהלים
ג"כ אשתחוה גם אני לפני שמוע
קול בכיות עמו ישראל ברחמים
ואצטרף תפילתי עמהם
לטוב להם כל הימים

לב העברי

רבי עקיבא יוסף
ב"ר יחיאל שלעזינגר זצ"ל
כתב בצוואתו
בקשתי שטוחה שישתדלו
להדפיס ספרים שלי, ואני
תפילה להש"ת, צעק לבי אל ה'
בין בחיי בעוה"ז, ובעוה"ב אם
יהיה בכוחי, אקוה שלא להיות
כפוי טובה ח"ו, ובעולם האמת
אקוה כי לא יבושו בי תומכי.

אתון דאורייתא

רבי יוסף
ב"ר יהודה ענגיל זצ"ל
העיד חתנו הגאון רבי יצחק
מנחם מארגענשטערן זצ"ל
בהספרו
רבינו בטרם עלה השמימה
הבטיח כל מי שייסייע בהדפסת
החיבורים שלו יהיה לו למליץ
ישר בעולם העליון

צדקת הצדיק

רבי צדוק
ב"ר יעקב רבינוביץ זצ"ל
אמר קודם פטירתו
שמבטיח כמו הבטחת בעל
מלא העומר שמי שידפיס
דבריו יהיה לו למליץ ישר

שערי זבול

רבי זבולון
ב"ר אברהם משה המבורגר זצ"ל
הבטיח כמה פעמים שיעשה
טובה וימליץ טוב למי שיעשה
טובה לנשמתו, וכך חרות על
מצבתו

מלליצי יוד שר

די שטערקסטע סגולה פאר אלע פראבלעמען

פארוואס האב איך פראבלעמען אין שטוב?
פארוואס גייט מיך אזוי שווער מיט פרנסה?
פארוואס האב איך צער גידול בנים?
פארוואס קען די דאקטער מיך נישט העלפען?
פארוואס האב איך נישט קיין מזל?

תירוץ

זייל די מקטריגים לאזען נישט אז מיינע תפילות זאלען נתקבל ווערען
וואס איז די עצה? זיך איינקויפען מליצי יושר!

זייט מקיים די צוואה פון די זרע שמשון, פלאצקע גאון, אבני נזר, ילקוט סופר, צדקת הצדיק, לב העברי, רבי יוסף ענגיל, רעננה רב,
און ר' יחזקאל אברמסקי, ר' זבולון המבורגר זצ"ל וואס האבען מבטיח געווען צו זיין מליצי יושר
פאר ווער עס וועט פארשפרייטען אדער לערנען זייערע ספרים.

לע"נ הרה"ק המקובל המלוב"ן ר' רפאל ב"ר אברהם ריס זי"ע

דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב, יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה' וירחמיהו ואל אלקינו כי ירבה לסלות. הקשה היפה תואר מה כוונת הלשון
כ' ירבה לסלות, מה שייך רבוי סליחה, שהלא אף אם חטא חמשה חטאים אין צורך בחמשה סליחות, שכשעושה תשובה בסליחה אחת נסלח על הכל, והלשון ריבוי
משמע שסולח יותר ממה שראוי שישלח.
ונראה לבאר עפ"י מה שכתב הרמ"ע מפאנו, שהעובר עבירה טועה ב' טעויות: א) עצם מעשה העבירה. ב) שבאותו זמן שעושה את העבירה היה יכול לעשות מצוה.
וכן אילו היה בורח מן העבירה, היה מקיים מצוה בעצם הבריחה מן העבירה, ועתה שלא הסתלק מהעבירה, ביטל קיום מצוה זו. והנה כשב האדם לעשות תשובה
ומתחרט מן העבירה שעשה, נמצא שעושה עכשיו את מה שהיה ראוי לו לעשות בשעה שהזדמן העבירה לפניו, דהיינו שהיה צריך מיד להסתלק מן העבירה, וזה
מה שעושה עתה בעת התשובה, אולם עדיין יש עליו שגגת חטא ממה שהיה יכול לעשות מצוה באותה שעה שעשה את העבירה, ועל זה אינו יכול להתחרט עתה,
היות שהוא אינו יודע מה היה יכול לעשות באותו זמן, שהרי לא חשב אז על עשיית מצוה, וממילא אין באפשרותו לדעת מה היה יכול לעשות, ואעפ"כ הקב"ה מוחל
לו על הכל, ולכן דקדק הכתוב לומר: כי ירבה לסלות, היינו שלא די שהוא שולח על גוף העבירה שעל זה שב האדם כראוי, אלא גם מוסיף למחול ולסלוח על
המצווה שהיה יכול לעשות באותו שעה שעשה את העבירה, ואף שלא עשה על כך תשובה כראוי משום שאינו יודע עליהם להתחרט מהם, מ"מ כששב האדם על
עצם העבירה, מוסיף הקב"ה לסלוח לו על הכל. (זרע שמשון וילך סוף אות ד').

לע"נ ר' יוסף מנחם ב"ר יונה ווייס ז"ל י"צ ו' תשרי

כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם. בגמ' פסחים (דף סח:) נחלקו ר' אליעזר ור' יהושע בנוגע יו"ט, אם יש ציווי 'לכם' לענגו במאכל ובמשתה או לא, ואמרו שם שבעצרת הכל מודים שצריך שיהא גם חלק של 'לכם', משום שיום שניתנה בו תורה הוא. ולפ"ז יש לפרש הפסוק 'והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה', כי הנה גם ביוה"כ ניתנה תורה לישראל, דבו ניתנו הלוחות האחרונות, ולכן היה איפוא מקום לומר שצריך להתענג בו במאכל ובמשתה כחג השבועות שצריך שיהא בו החלק של 'לכם', אך התורה צויתה שבאותו יום יהא העונג של ה'לכם' בצום, וכמו שכתבו הפוסקים שאפשר להתענות בשבת תענית חלום מפני שבשבת נאמר 'עונג', ולחולם חלום שצריך להיטיבו, יש עונג בתעניתו. כך גם ביוה"כ העונג הוא בעצם הצום, ונתן הפסוק טעם לזה 'כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם', וכיון שכן, הצום עצמו הוא העונג ביום זה שניתנו בו הלוחות. (מלא העומר פרשת אחרי).

לע"נ הג"ר אליעזר זוסמאן סופר ב"ר פישל זצ"ל י"צ ט' תשרי

מלאכת אוכל נפש ביוה"כ לקטן. אמרו במו"ק (דף ט.) א"ר פרנך א"ר יוחנן אותה שנה [של חנוכה הבית הראשון] לא עשו ישראל את יוה"כ וכו', מאי דרוש, אמרו ק"ו ומה משכן שאין קדושתו קדושת עולם, וקרנן יחיד דוחה שבת דאסור סקילה, מקדש דקדושתו קדושת עולם, וקרנן צבור ויוה"כ דענוש כרת לא כ"ש וכו', אין שמחה בלא אכילה ושתייה ע"כ. ומבואר שאכלו כלל ישראל באותו יוה"כ, ודנו כמה אחרונים אם יש היתר של מלאכת אוכל נפש ביוה"כ כזה, שהרי הותר לכלל ישראל לאכול, וא"כ הו"ל דבר השווה לכל נפש.

ובאבני זר (יו"ד סו"ס ש"א) הביא דברי הראב"ן (בפסחים קד.) בענין המבדיל בין קודש לקודש, שכתב, דשבת שהקב"ה קידשו בעצמו, נאסר גם במלאכת אוכל נפש, משא"כ יו"ט דישאר מקדשי ליה, מותר באוכל נפש, וכתב ע"ז האבנ"ז, וז"ל: ומדבריו למדנו דמה שיוה"כ אסור במלאכת אוכל נפש לקטנים, משום דאין מצוה באכילת יוה"כ לקטנים, והיתר אוכל נפש משום שמחת יו"ט, אבל אם היה מצוה באוכל נפש דיוה"כ, היה מותר במלאכה לצורך אוכל נפש, שהרי ישראל מקדשי ליה, עכ"ל, ולפי דבריו נמצא דמותר לבשל באופן זה.

לע"נ ר' יצחק אלטא חיה ב"ר יחיאל ויליגר ע"ה י"צ ו' תשרי

אכילה בערב יוה"כ. בזוה"ק (ח"ג ריד:) בר"ה כל עלמא בדחילו בדינא, ובעי ההוא זימנא בתיובתא שלים לאשתכחא עלמא קמי

קוב"ה. (תרגום: בר"ה כל העולם בפחד בדין, וצריכים העולם בעת ההוא להמצא בתשובה שלמה לפני הקב"ה). ויש להבין למה נצרכו שני ימים של ר"ה לתשובה שלימה, והלא כתיב 'היום אם בקולו תשמעו', ובמדרש (שוחר טוב תהלים צ"ה) דרש על יום השבת, ועל כל פנים די ביום אחד. ובאמת מצינו (זוהר ח"א קכט.)

סגולה פאר ערליכע קינדער

סגולת אריה"ק כהדרת הרה"צ מ'אראד זצ"ל

**אריינברענגען יראת חטא אין אייערע קינד
דורך א שטיין ביי קבר צדיקים.**

וואס טוהט מכן דורות ישרים:

- יא תח' יורש וואס טוהט עס שוין אסאך יאהרן צו העלפן אידן, וועט עס טון פאר אייער ישיעה פריוואט, בנאמנות, קאנפידענשעל.
- יעדע נאמען איז א באזונדערע שטיין, באזונדערע עבודה און תפלות פאר א לענגערע צייט, אלעס ווערט געטון מיט גרויס איבערגעגעבענקייט, מיט כונה, במתינות, אזוי האט עס די ריכטיגע כח.
- מ'שרייבט די גאנצע נוסח אויפן שטיין סיי פאר מען באקט די חלות אויף סיי נאכדעם אזוי ווי אלע שיעות, די שטיין בלייבט אין דעם אויוועג פאר 2 וואכן.
- מ'זאגט די תפילה 18 מאל אויפן שטיין, ביי די ריכטיגע צייטען.

דוקא אויף דעם מקובלדיגע אופן פון מכן דורות ישרים זעהט מען ווי עס ווערט מקיים די ווערטער פון אריה"ק אויפן אהר: **יבנה הלב - אנציענד זיין הארץ צו אידשקייט, שיתפך לב לשמים לטובת (ס'טרייט) די גאנצע מענטש, וזאתה פלאים - וועט עס ווערן וואונדער.** מקען עס געבען פון מעשה.

פאר פרטים רופט-טקסט מכן דורות ישרים

doroshesharim@gmail.com 917-635-3883

**צופרידענע
עלעטערען פון
מכון דורות
ישרים זאגן:**

”מין קינד איז געווארען א אנדערע מענטש. ער לערנט מוסר, ער וויל ענדענען א מסכתא

”מין ווען בעהת מיר 'וועק מיר' מינט פאר טויף זמן קריאת שמע

”מין יצחק האט ארויפגעלייגט א פילטער

”אין האב נישט געהאט קיין מנוחה פארדעם, נישט וויסענדיג וואס מין חזון טוהט

”כאב אנגעהויבן זעהן הצלחה מיט מיינע קינדער נאכעם מנוח זיין פאר מין חברים קינד

זכאין אינעם מאריהון דתשובה דהא בשעתא חדא ביומא חדא ברגעא חדא קרבין לגבי קוב"ה. ואין צריך אפילו יום אחד, ולמה תנייחו לזה שני ימי ר"ה. גם כיון דאז בעי עלמא לאשתכחא קמי קוב"ה בתיובתא שלים, למה נצרכו אח"כ עוד שבעה ימים עד יוה"כ.

גם מה שאמר בזוהר שם 'ובעיין בני היכלא בתשעה לירחא למיעבד חדוותא', לא מצינו בערב יוה"כ רק כל האוכל ושוותה בתשיעי וכו', ולפירוש רש"י (ברכות ח: ד"ה מעלה, ויומא פא: ד"ה ותנא) הכינו עצמכם כי היכי שיקל לכם התענית ביוה"כ, והיה די באכילת לחם בערב יוה"כ. אך לפירוש רש"י (ר"ה ט' ד"ה כל) כל דמפיש באכילה ושתייה טפי עדיף, נראה שיש מצוה להרבות בסעודה, וכמו שכתב הרא"ש שם, ומהגמרא (חולין פג.) נראה שנהגו להרבות ולאכול בשר. ומעשה דחייט שהיו אוכלים דגים (כמו שכתב הרא"ש). אך מצות שמחה לא מצינו. גם יש להבין הא בסוכות מתחיל 'זמן שמחתנו', ולא בערב יוה"כ.

אך הענין שבכל שנה מתעורר בר"ה היום הרת עולם, וכמו שנברא אז אדם הראשון בר"ה שהיה יום ששי, ואז היה הקלקול, ואח"כ היה שבת שהוא זמן תשובה, ואיתא בפסיקתא (פרשה מ"ו) שיום השבת הגין עליו שהמתין לו השי"ת יום השבת שמא ישוב ויתקן הכל. וכן אמרו במדרש (בר"ר כא:ו) אין 'ועתה' אלא תשובה, שפתח לו פתח של תשובה. וכשעבר יום השבת ונטרד במוצ"ש מגן עדן, ביום ראשון כבר רצה לשוב בתשובה והקריב קרבן (עבודה זרה ח.). ואז הוצרך לשבעה ימי המעשה שיהיה שבעה נקיים. ואם היה שב בתשובה על כל הפגם והקלקול, היה אח"כ כל התיקון כמו לעתיד.

וכן בכל שנה מתעורר יומי דדינא בר"ה, ואז ישראל בתשובה מיד נגאלין בתשרי, ובא התעוררות שיתעוררו בתשובה. וכדין כל עלמא בדחילו דדינא, ובעי ההוא זימנא בתיובתא שלים לאשתכחא קמי קוב"ה, ומצד הקב"ה אם היו ישראל שבין בתשובה שלימה, היה נתקן מכל וכל כמו ביעקב אבינו ע"ה באמת בלא יצה"ר כאדם הראשון קודם הקלקול. ומ"מ הוא מצידו נתיירא שמא יגרום החטא (ברכות ד.). וכן ישראל צריכים אח"כ שבעה נקיים כמו האשה שנטהרה לבעלה, ואז ביום השביעי היא שמחה למטרוניתא שהוא הכנה לזיווגא דמלכא. וזה שאמר ובעיין בני היכלא למיעבד חדוותא ולמטביל בנהרא לכאה בזיווגא דמטרוניתא ביומא

אחרא היא זיווגא דיליה לשוואה שמאלא תחות רישא, והיינו בערב יוה"כ השמחה ממה שהוא יום שביעי משבעה נקיים, והיא הכנה לזיווג של יום הכפורים. ומה שאמר 'למטביל בנהרא', בודאי אין הפירוש על טבילה לבד, רק הוא כמו שכתב הרמב"ם (הלכות מקואות פ"א ה"ב). ואעפ"כ רמז יש בדבר וכו' המכוון לבו לטוהר נפשו מטומאת הנפשות וכו' והביא נפשו במי הדעת טהור וכו', עכ"ל. והיינו שזמן

חדש מבית מכן מליצי יושר

הגדרות אבני זר - על ענייני מילה

ליתר פרטים, וכן לקבלת גליון "מליצי יושר" בכל שבוע:
gilyonmy@gmail.com 732.510.0560

הגדרות חזון יחזקאל

על התורה ומועדים עם ביאורים הארות והערות

מלוקט מתוך גליונות

”מליצי יושר”

שיוצא לאור עולם מדי שבוע בשבוע

הג”ר שלום אייזן זצ”ל
בעת הספדו בשעת הלילה
של מרן בעל החזון
יחזקאל, הכריז:
”נצטויתי מאת רבינו
למסרם שהבטיח שימליץ
טוב למי שילמוד בספריו,
וכן למי שיפיץ את חידושי
תורתו”

(רבנות אמריס או”ח ח”ב עמ’
רמ”ח)

אפשר להשיג הספר בחנויות
הספרים המובחרות
המפצה ראשית: גרינפילד
718.633.5103

ליתר פרטים, וכן לקבלת גליון ”מליצי יושר” בכל שבוע:
gilsonomy@gmail.com 732.510.0560

מכון מליצי יושר

הגדרות אבני נזר - מהדורת לאנדא

על פרשיות התורה ומועדים

עם ביאורים הארות והערות

אפשר להשיג הספר בחנויות הספרים המובחרות
ליתר פרטים, וכן לקבלת גליון ”מליצי יושר” בכל שבוע:
gilsonomy@gmail.com

הופיע ויצא לאור

”הגיד אדמו”ר
זצוקללה”ה קודם
פטירתו שאם ילמדו
בספרים שלו, יהיה
למנו ולעור גם אחר
פטירתו ממש כמו
בחיים”

(ארץ צבי עה”ת עמ’ רמ”ב)

מלוקט מתוך גליונות
”מליצי יושר”
שיוצא לאור עולם
מדי שבוע בשבוע

השבעה ימים שבין ר”ה ליוה”כ ימי תשובה להיות שבעה ימים נקיים, ולהטהר במי הדעת שהוא השער החמישים שנמסר לבעלי תשובה, והיינו טבילה בנהר דינור. ומה זוכי לשמחה בערב יוה”כ, שמחה מההכנה להזיווג ביוה”כ, ואז הזמן להיות נתקן הכל.

ומ”מ צריך להתענות לכפר על העבר, וזה שאמר וכדין ישראל בתעניתא על חובייהו ומכפרא להו דהא אמא עילאה אנהירת אנפאה למטרוניתא בזיווגאה וכו’. ומצד הש”ת כבר מר”ה נתקן הכל, אך מצד ישראל יש פחד וצריך שבעה נקיים. ומשום הכי בערב יוה”כ הזמן שנתקן כל שורש הפגם שהיה בשלוש הקליפות. שאדם הראשון היה הקלקול בתאוה והנאת הגוף, ואח”כ אצל קין יצא קליפת רציחה וקנאה, ואח”כ על ידי אנוש יצא לפועל קליפת עבודה זרה שלימות היצירה.”

ובאמת כל הקליפות נכללו במה שאמר הנחש ואף כי אמר אלהים, שאין להשגיח על ציווי הש”ת, והוא כעין כפירה ועבודה זרה, אך לפועל יצא אח”כ בזרעו. ועל זה היה הזמן שבבעת ימי המעשה שאחר שבת ראשונה שיתקן אדם הראשון מכל וכל, ואחר שלא נתקן, הזמן בכל שנה בר”ה שני ימי תשובה, ואח”כ שבעה ימים נקיים מצד ישראל.

והנה התוס’ (ר”ה ט: ד”ה כאילו) דקדקו על מה שלא זכרו (פסחים סח:): הכל מודים בערב יוה”כ דבעינן נמי לכם. ובאמת למה הזכר בערב יוה”כ המצוה לאכול ולשתות בלשון עינוי. אך ‘לכם’ מורה שיש מצוה בהנאת הגוף, משא”כ בערב יוה”כ שהמצוה לתקן שורש הפגם שהיה הנאה באכילה, וצריך להיות האכילה כעינוי שלא ירגיש שום הנאה רק לקיים מצות בוראו, כדי שעיד”ז יהיה מתוקן כבר כל שורש הפגם באכילה. ואפשר ג”כ שטעם המצוה לאכול בערב יוה”כ, כיון שעיד”ז יהיה העינוי יותר כשפורש מאכילה ושתייה (על דרך מה שאמרנו תענית כו. ‘שינוי וסת’).

ואפשר שזה שכתב רש”י (ר”ה ט: ד”ה כל) וכיון דאכילתו עינוי חשובה, כל דמפיש באכילה ושתייה טפי עדיף. שיהיה העינוי יותר ביוה”כ. ולפי זה אתי שפיר הא דלא קאמר הכל מודים בערב יוה”כ דבעינן נמי לכם. כיון שבערב יוה”כ לא הותר הנאת הגוף כלל רק אכילה לשם שמנים, ולהגוף יהיה עינוי יתירה.

לע”נ הג”ר שמעון ב”ר אליעזר זוסמאן סופר זצ”ל יא”צ ח’ תשרי

מקוה ישראל ה’. מה מקוה מטהר את ישראל אף הקב”ה מטהר את ישראל. הכוונה דאיתא ברמב”ם (פ”ו מהל’ אבות הטומאות הט”ז),

שאין הטמא נטהר אלא בעלייתו מהמקוה, ולא בעודו בתוך המקוה ע”ש. וכן לא די מי שחוזר בתשובה ומתעסק בן כגון ביוה”כ פ או שאר ענייני תשובה, אלא גם אח”כ צריך להיות טהור, וכמו שמקוה מטהר אחר שעלה מהמקוה, כך הקב”ה מטהר את ישראל אם הוא גם אחר יוה”כ פ בטהרה והבן.

והיתה זאת לכם לחוקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאותם אחת בשנה. צ”ב אטו זה רק אחת בשנה, הרי בכל עת אם שב ורפא לו ותשובתו קרובה. אלא ראייה מזה לרבי (שבועות יג.) דסובר דביוה”כ אפילו אם אין עושין תשובה מתכפר חוץ מן וכו’, א”כ כזה הוא רק אחת בשנה.

וגם כסתם מתני’ (יומא פה:): תשובה מכפרת על עשה ול”ת, ועל החמורות הוא תולה ויוה”כ מכפר, ולאפוקי מדר’ ישמעאל אשר דרש ד’ חלוקי כפרות, וס”ל בחמורות יוה”כ תולה ויסורים ממרקת. אמנם קרא ומתני’ מסייע לן מדכתיב ‘לטהר אתכם מכל חטאותיכם’ לגמרי, ד”כל’ לרבות, וזה ‘אחת בשנה’, דביוה”כ לבד לטהר אתכם מכל חטאתיכם.

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. בחלום כ’ טבת תרל”ט סדרתי דרוש לפני רבים לפני ארון הקודש, בהתחלת מתני’ סוף יומא אמר ר’ עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. וצ”ב דהלא סותר מיניה וביה, דהכתוב מתחיל ‘לטהר אתכם’, משמע כי הוא ית”ש יטהר. ושוב אומר ‘לפני ה’ תטהרו’, ומשמע שאתם צריכין לטהר נפשתיכם לפניו. והכי נמי במתני’ להיפר, דמתחיל ‘לפני מי אתם מטהרין’, משמע ישראל מטהרין, ושוב אומר ‘מי מטהר אתכם אביכם שבשמים’, הרי הקב”ה מטהר. והנה לפי פשוטו ידוע כי צריך אתעוררות דלתתא, כדכתיב ‘שובו אלי ואשובה אליכם’, מ”מ יסוד הטהרה מהקב”ה.

אמנם היותר מכל אלה נראה לי, כי ארץ ישראל נקרא מקומו של הקב”ה, כנאמר ‘ארץ אשר ה’ אלהיך דורש אותה תמיד’, עיני ה’ אלהיך בה’, ונאמר ‘מה נורא המקום הזה, אין זה כי אם בית אלהים’, וכתב בכוננות (ע”ש שט”ז ספ”א) ד”מקום גימטריא שם הוי”ה כפול [בהכאה], והיינו יפ”י הפ”ה ופ”ה הפ”ה]. ועל כן עיקר טהרה הוא בארץ ישראל, כמו שאמרנו (פ”ח מקואות): ארץ ישראל טהורה ומקוואותיה טהורין. על כל כלפי זה אמר ‘לפני ה’ תטהרו’, אם תעלו לעמוד לפני ה’, (קאפיטל י”א), ועל כן אמר ‘מה מקוה מטהר’, שאין מטהר כי אם הנכנס וטובל בה ומעביר חציצותיו, כן הקב”ה מטהר לכל הנכנס בו הוא ארצו, ו”כפר אדמתו עמו’, וכל הבא לטהר מסייעין אותו.

לע”נ אדמו”ר מזעווהיל ר’ יעקב ישרא”ל מ”ד מדכי בן ציון קאדור זצ”ל יא”צ ט’ תשרי

כחה של תשובה. הנה באמת מצד המשפט והדין לא מהני תשובה, והוא רק מצד מדת מלכותו ית’, כי המלך יכול לסלוח, ובל”א בעגנאדיגען” גם שלא לפי המשפט והחוק. ועי’ ירושלמי (מכות פ”ב): שאלו לחכמה וכו’, דהחכמה והנבואה אמרו דאין

עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה מה שהבטחתנו!

פאר א נדבה פון \$250 פאר גליון מליצי יושר וועט
מען מודיע זיין ביי די ציונים פון די **פלאצקע גאון** -
ווארשא, **אבני נזר** - סוכאטשוב, **צדקת הצדיק** -
לובלין, **ילקוט סופר** - פאקש, **לב העברי** - הר הזיתים,
ר' יוסף ענגיל - ויען, **בן לאשרי חזון יחזקאל שערי**
זבול - הר המנוחות
אז איר האט מקיים געווען די צוואה, און יעצט איז די
צייט פאר זיי מקיים צו זיין זייערע הבטחה!

געדענקט "מקח בלייבט מקח"!
732-510-0560 gilyonmy@gmail.com

על ישראל, ואם היו ח"ו מחליפים דתם, לא היה עליהם שום גזירה, וזה נמשך כך שנה שלימה, ואעפ"כ לא נכנס ח"ו אפילו הרהור בשום אחד מהם להציל גופו באבדן נפשו, וזו היתה הישועה דפורים, דנתגלה למפרע שכל ענין השתחואה לצלם היה רק לפנים, ופרע להם ה' שכן כפול שרבים מעמי הארץ מתיידיים, והענין הוא שנבררו ע"י מסירות נפשם הרבה ניצוצות קדושות שהיו שקועים בקליפת עמלק, שהם הם הגרים כידוע לידועי חן, והכל היה מחמת שקבלו עליהם דין שמים ברצון, ונתרצו על הגזירת מיתה כדי לכפר חטאם בסעודת אשורוש, כאמיתות בעל תשובה.

שהעבירה קשה להם לסבול מהעונש.

וכמו כן בערב יוה"כ שכל אחד מתבונן בדעתו איך שלמחרתו יעמוד בדין על כל מעשיו, עיד"ז לא יערב שום מאכל לחינו, ואעפ"כ בני ישראל מקבלים עליהם דין שמים בשמחת הלב, כי אפילו ח"ו יענשו יערב להם יותר מלהשאר מלוכלך בחטא, ממילא עושים הסכם חזק לבל ישובו לכסלה, שזה כל כוונת התענית דיוה"כ, ועל כן מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי.

לזכות ולפרוש י.ע.ב.י.

קטן היודע לנענע. קטן היודע לנענע חייב בלולב (סוכה מב). נתקשו האחרונים דלמה תלוי זמן החינוך לגבי מצות לולב במה שיועד לנענע, ולא במה שיועד ליטול את הלולב, שהרי הנטילה היא עיקר המצוה כדאיתא בגמ' שם "מדאגביה נפק ביה", והנענועים אינם אלא מדרבנן, ואינם לעיקובא, (כמש"כ התוס' סוכה לט. בד"ה עובר).
ותירץ החזון יחזקאל (חגיגה פ"א ה"ב), דבמה שהקטן נוטל הלולב אין זה משום חינוך, שכן דרכו של קטן, שכל דבר שנותנין לו, הוא נוטל זאת בידיו, וז"ל: אע"פ שכל עיקר מצות לולב היא נטילתו בידו, אך בלקיחה ביד אין זה מעשה חינוך, שכל דבר שנותנין לקטן הוא נוטל בידיו, ואימת יוש מעשה חינוך, היינו רק כשיודע לנענע שמוליך ומביא מעלה ומוריד.

בסיס לדבר האסור. אמרו בסוכה (דף מג:): פעם אחת חל שביעי של ערבה להיות בשבת, והביאו מרביות של ערבה מערב שבת, והניחוה בעזרה, והכירו בהן בייתוסין ונטולום וכבשום תחת אבנים. למחר הכירו בהן עמי הארץ, ושמתום מתחת האבנים, והביאום הכהנים וזקפום בצדי המזבח, לפי שאין בייתוסין מודים שחיבוט ערבה דוחה את השבת. וקשה, דהרי אם הניח דבר מוקצה על איזה כלי שישאר שם כל השבת, אז נעשה הכלי גופא ג"כ מוקצה מטעם

בשעת כורעים הוא עת רצון
מנהגו של בעל החזון יחזקאל זצ"ל היה להאריך הרבה בכורעים ביום הכפורים.
ופעם הסביר הנהגה זו, ואמר: באותו שעה אני בוכה ומתפלל להקב"ה על הגיטין שלי שיהיו כשרים, ועל המצות שאני עושה שתהינה כשרות.

מליץ יושר מול מגיד פשע

אם לא עכשיו אימת?
עכשיו הזמן לגמור המקח עם צדיקים מליצי יושר
'מקח בלייבט מקח'

מצוה נדירה שהמקיים אותה נוטל שכר כנגד כולם

כתב בשו"ע הרב (ת"ת פ"ב ס"א): 'מצות עשה של תלמוד תורה על כל אדם לעצמו ללמוד כל התורה שבכתב ושבועל פה כולה'. וכ"כ בסעיף י' וז"ל: ללמוד פעם אחת כסדר [תנ"ך] וכל התלמוד בבלי וירושלמי ומכילתא וסיפרא וסיפרי ותוספות וכל המדרשים מתנאים ואמוראים כמו מדרש רבה ונתנחומא ופסיקתות וכיוצא בהן ומדרשי רשב"י (זוהר) כדי שיוכל לגמור כל התורה שבעל פה כולה פעם אחת בחייו, עכ"ל.

זה מצוה שרק יחידי סגולה מקיימים אותה, וקל מאוד לקיימה אם מקציבים לזה זמן מועט בכל יום, ובזה זוכים לקיים מצוה נדירה של מצות ת"ת ששקול כנגד כל המצות, ואין לשער גודל השכר שזוכים עבור זה בפירות בעוה"ז והקדן לעוה"ב

נתפרסם לזכות י.ב.ח.ה. לנחת דקדושה מכל י"ח

תקנה לחוטא, ורק כששאלו להשי"ת אמר יעשה תשובה ויתכפר, והוא כנ"ל, דרך השי"ת יכול לסלוח מצד מדת מלכותו ית', כי המלך ביכולתו לסלוח גם שלא לפי החוק, ולכן אין שם מי שיכול לומר שתועיל התשובה רק הוא ית' בעצמו.

וזהו שאמרו (ירושלמי פ"ח יומא): האומר אי אפשר שיכפר לי יוה"כ, מכפר הוא על כרחו וכו', לא כולא מן הדין בר נשא מימר למלכא לית את מלך, ע"כ. הרי דכפרת החטא הוא מצד מדת מלכותו ית', שמפאת היותו מלך יכול לסלוח ולכפר.

וכן הוא בעקרים (מאמר א' פ"ד) דפירש הפסוק כי ה' שופטנו ה' מחוקקנו ה' מלכנו הוא יושענו, היינו כי ה' שופטנו' כאשר השי"ת יושב במשפט לדון את האדם, הנה ה' מחוקקנו, ומצד זה היה ראוי שיענש החוטא כפי החוק, ואולם הרי גם ה' מלכנו, ומלך הרי יכול לסלוח גם שלא לפי החוק, ולכן 'הוא יושענו', עכ"ד. וכן ראיתי מובא בשם הגר"א דפירש מה שאומרים ב'קל אדון': 'זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים מלא כבודו', דסתם 'כסא' היינו כסא המשפט, ובל"א 'דיכטערשטוהל', וזהו ד'לפני כסאו' הוא רק 'זכות ומישור', היינו יושר לצדיק כצדקו, ולרשע כרשעו, דזהו המישור והראוי, אבל כבודו מלא חסד ורחמים, דענין החנינה והחמלה שלא לפי החוק, דבר זה יש אל המלך מפאת כבודו שהוא מלך, ולא מפאת היותו מחוקק, עכ"ד הגר"א.

וזה שאמרו 'גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד', היינו לא סתם כסא כבוד, ויין לא סתם כסא כבוד, רק שמגיע ל'כסא הכבוד', שמצד כבודו הוא מלא חסד ורחמים, ויכול לחונן שלא לפי החוק כנ"ל. וזהו ג"כ מה שאמרו בפ"ק דע"ז שכוין שהקב"ה רואה שנתחייב העולם בדין, עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים. הרי דיש ב' כסאות: א) לפי החוק והמשפט והוא כסא דין. ב) שלא לפי החוק, רק מרחם והוא כסא רחמים. ולפי הגר"א הנ"ל, הנה כסא הרחמים הנה הוא בהכרח מצד כבודו ית', וכמ"ש 'חסד ורחמים מלא כבודו', ולכן ראוי שיקרא 'כסא הכבוד' כיון שהוא מצד כבודו. וזה שאמרו ביומא 'גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד'. (אוצרות יוסף דרשת שבת תשובה).

לזכות אלעזר חיים בן הינדא להצלחה בכ"ע

כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאלו התענה תשיעי ועשירי. יש לפרש על פי מה שאיתא בתיקוני זוהר (דף נז:), דפורים גדול מיוה"כ וסימנך 'כפורים', ומי נתלה במי. והנה גדלות פורים מבואר בשם משמואל (וכן בתורה אור לבעל התניא), שהגזירה היתה רק

א ובח"ס כתב להוכיח מכאן, שהנענועים הם הלכה למשה מסיני, ואינו יוצא ידי חובה אם לא נענע, ולכן תלוי חיוב קטן בלולב במה שיועד לנענע.

ואבנ"ז (או"ח סימן ל"ט סק"ז) תירץ וז"ל: אף דנענוע לא מעכב, מ"מ כשאנו יודע לנענע אינו בדין חינוך, עכ"ל. וכונתו, דשיעור הגיל למצות חינוך אינו תלוי באפשרות שלו לקיים את דיני המצוה באופן שיצא בה ידי חובה, אלא צריך שיוכל לקיים באותו אופן שיקיים את המצוה כשיגדל, ולכן אע"פ שהנענועים הם תוספת על קיום המצוה ואינו מעכב, מ"מ כיון שזו היא אופן הקיום כשיגדל, הדין חינוך תלוי בה.

וכ"כ במרומי שדה (סוכה שם), וז"ל: אע"פ דע"פ דין תורה אין הנענועים מעכבין, ובהגבהה בעלמא יצא ידי חובה המצוה, מ"מ אין מצוה לחנוכו אלא באופן שיהיה עושה שיהיה עיקר החינוך הוא

שיהיה יודע לעשות אח"כ כשיגדל, עכ"ל. ודומה לזה כתב הבכורי יעקב (סימן תרנ"ג סק"ג), וז"ל: דכיון

תולדות בעל החזון יחזקאל זי"ע

כארבעה חדשים לפני שנאסר ע"י אנשי הג.ק.ו.ד, חשב החזון יחזקאל שאם יקיים 'חבי כמעט רגע עד יעבור זעם', ישכחו אנשי רשע על קיומו, ולא יתחקו על צעדיו לאסרו, ובכן עזב את ביתו ומשפחתו במוסקבה, והחליט לנסוע עם בנו בכורו משה ללנינגרד, בהגיעם לשם חפשו ומצאו חדר לשכור אצל יהודי פשוט שאפילו חומש לא נמצא בביתו, ואולם ספר אחד היה כל אוצרו של היהודי הזה, ספר שו"ת מאחד מגדולי הפוסקים מלפני שני דורות שעד אז לא היה לעיני החזון יחזקאל, התיישב החזון יחזקאל והתחיל לעבור על דפי בספר הזה, ולאחר שעבר על אחת מן התשובות שם, אמר לבנו משה שנתברר לו עכשיו הטעם שהוא בגלות, דזה כדי שיראה את הספר הזה, ובהצביעו על התשובה שזה עתה עיין בה, אמר לבנו שהוא היה פוסק להלכה אחרת ממסקנת בעל מחבר השו"ת.

משראה שאין אוסרים אותו החליט לשוב למוסקבה, בער"ח אלול שנת תר"ץ בבוקר סיפר שחלם שבאותו יום יאסרוהו, ולא יצא מפתח הבית, בערב יצא עם הרבנית מן הבית המחניק כדי לנשום אויר צח, ומיד בצאתם המתינו להם בחוץ שלשה אנשים, הללו הפרידו ביניהם ולקחום למאסר, הג.ק.ו.ד. שפטו אותו שלא בפניו ומצאוהו אשם בהכנה פעילה למהפכה נגד הממשלה, ודנוהו בכל חומרת הדין למות, אולם 'ברחמנותם' של הסובייטים, הוחלפה גזירת המות לחמש שנות מאסר עם עבודת פרך, והוא נשלח לארץ האורלים בצפון רוסיה.

עבודתו הראשונה היתה לנסר גזעי עצים לגזרים קטנים יותר, כשראו שהוא אינו מספיק למלא את מכסתו, המירו את עבודתו בעבודה מפרכת ממש להשחיל דגים קפואים על חוט ברזל, הוא לא היה מסוגל לעבוד עבודה כזו בלי כפפות, וק"ו בן בנו של ק"ו שבכפפות לא ניתן היה להרגיש את החוט, בכל פעם שהיה נוטל את חוט הברזל, היה אומר וידי, כי לא האמין בחייו, שבועיים ימים נמשך הדבר, והנה חולם החזון יחזקאל חלום, ובחלומו הוא עובד בחריזת הדגים, ולפתע מוצא הוא לידו את הרב המחבר של השו"ת שראה בלנינגרד, החזון יחזקאל ידע שזה הוא, למרות שהרב המחבר נפטר עוד בילדותו של החזון יחזקאל והוא לא ראהו מעולם, האיש התבונן בפני החזון יחזקאל ופניו כועסות, והנה גם הסבא של החזון יחזקאל הופיע שם, נאנח הסבא ואמר לרב שיראה מה קשה העבודה של החזון יחזקאל, אך פניו של הרב היו עדיין כועסות, עד שהסבא אמר שלפי דברי הש"ך צדק החזון יחזקאל, הרב חשב קמעא והבעת שחוק עלתה על פניה, למחרת בבקר הוחלפה עבודתו של החזון יחזקאל, והוא קיבל תפקיד בחלוקת בגדים ומנות לחם לאסירים.

תולדות הגה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע

מספרים על אודות מנהגיו והליכות חייו בהיותו אברך צעיר, חי בפרישות רבה, והוסיף קדושה על קדושה, והיה מקפיד בהקפדה יתירה על כל דבר מצוה, כך למשל אעפ"י שהיה חמיו איש חסיד וירא ה', לא סמך על איש בבית בעניני כשרות, ובעצמו היה משגיח על כך, ומה שלא נעשה על פיו, היו צריכים להכין עבורו במיוחד על פי הוראותיו ותחת השגחתו. בפסח היה פורש משלחן חמיו ומחזריו, והיו צריכים לסדר בשבילו כירים מיוחדים בחדר הסמוך לחדרו, והיו צריכים להכין שם עצים מבוקעים ומים מלפני הפסח, ומי שנכנס לחדרו בימי הפסח, היה צריך לנער את גופו ובגדיו היטב לפני כניסתו כדי שלא להכניס חלילה שמץ דבר.

את בדיקת החמץ היה עושה בקפדנות מרובה במשך כארבע חמש שעות, והיו צריכים להזמין סבלים כדי להזיז את הארונות הכבדים המלאים ספרים, למען יוכל לבדוק גם במקומות שיד אדם לא יכלה להגיע לשם, למרות כל הטורח המיוחד שגרם לבית חותנו, היה אהוב וחביב עליהם, ואף שהיו לחותנו עוד חתנים למדנים וירא ה', החשיבוהו על פני כולם, ולא מנעו ממנו דבר, ולא המרו את פיו, כי ראה שכלי יקר נמצא בביתו, ושעתיד אורו להאיר עולם ומלואו, על כן הוקירוהו מאד, וחרדו עליו ועל כל מוצא פיו, ואמנם הלך הגאון וגדל מיום ליום בתורה ובחכמה ושמו הלך למרחקים.

הגאון ר' בעריש אשכנזי בעל 'נודע בשערים' אב"ד בלובלין, שאל פעם רבי צדוק, מדוע הוא מקבל את מרותו של הרבי מאיזביצא, והלא הוא עצמו תלמיד חכם גדול יותר מרבו. שאלו רבי צדוק 'מנין לך זאת?' ענהו ר' בעריש: 'ראיתי כי כבודו יודע להגיד פלפול כזה אשר הרבי לא תוכל להגיד'. אמר לו ר' צדוק: 'מזה אין להביא ראיה, כי גם בגמרא מצינו אב"י ורבא אמרו תרוייהו וכו', וזה נאמר בשורה אחת בלבד, ועל שורה יחידה זאת בא הגאון הרבי ר' יהונתן אייבשיץ וכתב פלפול של ששה דפים, הנוכל לומר כי הגאון ר' יהונתן גדול מאב"י ורבא?' ענהו ר' בעריש בתמיהו: 'אם הרבי מאיזביצא דומה עליכם כאב"י ורבא, אין לי מה לשאול'.

ב) עוד סיבה למחשבות רעות, דידוע דכל מלה שיוצא מפי האדם עושה רושם וזהו נשאר באויר העולם, וא"כ כיון שחזר בתשובה, אז יש בכח האדם לתקן גם מילים שאנשים אחרים דברו, ובעוה"ר יש הרבה מאד אנשים שמדברים כל מיני כפירה ר"ל, והדיבורים האלו משוטטים בעולם, ועוברים בראשי הצדיקים, והצדיק בתורתו ובתפילתו מתקן המילים האלו הניבול פה והכפירה של הרשעים, ולכן אפילו צדיקים מתאומ עוברים במחשבותיהם מחשבות רעות אפילו באמצע התפילה, ולא יודע מה פתאום חושב כך, אבל זהו כדי לתקן הדיבורים הנ"ל, וא"כ גם הבעל תשובה עוברים מחשבות רעות בראשו כנ"ל, וא"כ אין מה לפחד מזה, ומחוייבים להתגבר על זה ולהעביר ממחשבתו כל המחשבות הרעות בתורה ובתפילה, וממילא יברחו ממנו המחשבות הרעות. ואל יחשוב הבעל תשובה שנפל ממדרגתו, אלא אדרבה, כיון שעלה מעלה מעלה והוא כבר בעל מדריגה, ולכן רוצים להחטיאו, ויזהר מאד מאד, ואז הוא ימשיך לעלות מעלה מעלה בתורה וביראה.

ובפשטות יכולים להוסיף עוד טעם למה עוד עוברים עליו כל מיני מחשבות רעות, דכיון שהוא היה רגיל בחיים מלא תאוות עוה"ז, א"כ הגוף הגשמי עוד רגיל לעשות מה שעשה עד עכשיו, ולכן אפילו שחזר בתשובה, אבל הוא צריך להפוך טבעו ממה שהיה קודם, וזהו כל המלחמה עם היצה"ר, אבל כשיתגבר אז הוא יתרגל אחרת, ובמשך הזמן הגוף הגשמי יתרגל יותר בקדושה ובטהרה, וממילא לא יעברו עליו כל כך הרבה מחשבות כמו מקודם, וירגיש אחרת בכל דרכיו, וצריכים לחפש דרכים איך להתרגל אחרת ממה שהיה רגיל, ולהפוך טבעו ממה שהיה, ועיקר לעבוד על מחשבותיו שיפכו לטובה, ואם המחשבות יתפכו לטובה אז גופו הגשמי יהפוך להיות יותר רוחני.

וכמה דברים צריך החוזר בתשובה לעשות להיות איש, דהחוטא הוא ממש בהמה בדמות אדם ואין לו צלם אלקים, אלא דמות של בהמה, ולכן חיות יכולים לשלוט עליו, דבאמת על צדיקים אין החיות יכולים

לשלוט עליהם כדידוע מה שקרה כמה פעמים עם צדיקים ואכמ"ל, ויש לו כמה דברים לעשות: (א) להרבות בלימוד התורה לשמה. (ב) ללמוד ספרי מוסר. (ג) לעיין תמיד בספרי תולדות הצדיקים וללמוד ממעשיהם הטובים, דרכיהם בתפילה ובתורה, ובזה יתחזק מאד כדי להתגבר על מחשבותיו. והנה זקני הרה"ג רבי נחמן חשין זצ"ל היה מספר לבני ביתו הרבה סיפורי ומזמרים מצדיקי עולם, והוא היה אומר שבזה הוא מכניס אמונה ויראה ליוצאי חלציו, ולכן

בסיס לדבר האסור, וא"כ מדוע לא נעשתה הערבה בסיס להאבנים אשר על גבה.

ותירץ החזון יחזקאל (סוכה פ"ג ה"א), וז"ל: הכא לא נעשתה הערבה בסיס להאבנים אשר על גבה, שהרי לא היתה כוונתם של הבייתוסים שהערבה תשמש בסיס להאבנים, אלא אדרבה - שהאבנים תהיינה משמשות להערבה לחפות עליה, (ע' בשו"ע או"ח סי' ש"א בביאור הגר"א אות כ"ו). ולפיכך אחרי שעמי הארץ הסירו את האבנים שהם מוקצים מחמת עצמם מעל הערבה, הותרה הערבה בטלטול והביאום הכהנים וזקפום בצידי המזבח. ועוד, כיון שהבייתוסים הניחו את האבנים על הערבה שאינה שלהם, לא אמרין שנעשתה הערבה בסיס לדבר האסור.

לזכות מ.ב.ה. להצלחה בכל מעשי ידיו, ושמירה עליה

בעל תשובה. הנה אחרי שהאדם חוזר בתשובה שלמה, אז בטח הקליפות והמשחיתים שנבראו מעבירותיו הם נחלשים, וכל מה שהאדם עולה יותר לקדושה, הקליפות נעשים פחות, ולכן הם רוצים להחטיאו עוד פעם ולהתחזק, ולכן קורה שהבעל תשובה אחרי שצם ולומד תורה בקדושה ובטהרה ומתפלל בהתלהבות, פתאום עולים במחשבתו כל מיני מחשבות רעות וזרות, ובזה יכול ליפול ממדרגתו שעלה, והאדם לא יודע מה פתאום הוא

שנפל ממדרגתו שעלה, ומתחיל להצטער. אבל דע ולא תיפול ברוחך, כיון שבסיבת ב' דברים בא לו כל המחשבות הזרות:

(א) מפני שעלה במדריגה בקדושה, ולכן כח הקליפות והמשחיתים רוצים להחטיאו ולהפיל אותו בבאר שחת כדי שיהיה להם תקומה, וכיון שהם נבראו קודם מעונותיו, ולכן יש בהם עוד כח לבלבל מחשבותיו, ולכן לא לפחד מהמחשבות הזרות, אלא אדרבה צריך עוד יותר להתגבר בלימוד התורה

ובמצות ובתפילה ובצדקה, ויתפלל ויתחנן לפני בורא עולם שיעזור לו נגד הקליפות והמחשבות הרעות, ושירחם על נשמתו יתברך, ואחרי שיתחזק עוד ועוד בעבודת ה', אז יראו הקליפות שאין יכולים לו, ואח"כ ילכו ממנו המחשבות הרעות, וישאר יותר ויותר במחשבות טהורות כפי שיתנהג בכל יום ויום.

ב ובערוך לנר כתב ג"כ כתיורצו השני.

מוסרי הג"ר אלחנן יוסף הרצמאן זצ"ל

'מבטיח אני להעושים לטובת נשמתו' אלחנן יוסף בן שמואל וצפורה, להתפלל בעדם שיהיה נפקד בכל מה שצריך במהרה ידין'

עם בריאתם של אדם וחווה, נוצר מין 'האדם', כתיב 'וייצר ה' אלקים עפר מן האדמה', וכתב רש"י: 'וייצר', [עם שני יו"ד], שתי יצירות, יצירה לעוה"ז ויצירה לתחיית המתים, אבל בהמה שאינה עומדת לדין לא נכתב ביצירתה שני יו"ד.

גופו של האדם עפר מן האדמה הוא, ועפר לכל גובה שתזקקוהו הוא יפול מיד למטה, היפוכו של דבר עם הנפש, היא שואפת רק למעלה אל מקור מחצבתה אל כסא הכבוד, ובמצבה הירוד ביותר היא זועקת מבעד לסורג הכלא של הגוף הכובלה בתוכו 'צמאה לך נפשי כמה לך בשר'.

האדם יציר כפיו של הקב"ה, מורכב מגוף גולם, ומנפש חיה, וניתן לו הכח ממרום להגביר את הנפש על הגוף, להשליט את הרוח על הבשר, ויתרה מזאת להעלות את הגולם העפרורי שלו למדריגה עילאית של הרגשה חיה וכוספת הזועקת 'צמאה לך נפש כמה לך בשר', והדיקוהו הוא להשליט הרוח על 'הבשר', 'אין שמחה אלא בבשר', אם זוכה האדם להעלות את בשרו אשר מעפר יצוק, לדרגת בשר קודש, שגופו מתקדש ונמשך למעלה, וגלמו הופך לנשמת חיים הצמאה להתדבק ביוצרה, אז רבה השמחה במרום, כי לשם תכלית זו נברא האדם להפוך את החומר שלו לצורה, את הגשם שלו לרוח, ואין זוכים לכך, רק ע"י עמלה של תורה.

אמנם כל העיסוק והפלפול בתורתנו הק' בש"ס בבלי וירושלמי ראשונים ואחרונים, תכליתם להביא לידי 'שלחן ערוך', לדעת איך להתנהג הלכה למעשה. אבל ידיעת ההלכה צריכה לבא מתוך עמל מפרך ויגיעת בשר בעמלה של תורה כדי למצא את שרשה ומקורה של כל הלכה בבבלי וירושלמי, ואם בצורה כזאת הוא שונה הלכות בכל יום, כי אז מובטח לו שהוא בן עוה"ב, כי רק ע"י העמל המיגע, זוכה הגוף להתקדש בקדושה עליונה, ומובטח לו שהוא בן עוה"ב, כי כל דבר העולה בנקל, פג בנקל, ורק בעמל אפשר להכות שרשים עמוקים.

טוב מאד שיהיה בכל בית ובית הרבה ספרי תולדות הצדיקים, ושיהיה בהם, והם הספרי מוסר הכי חשובים, וכיון שכל אחד מחוייב לקבוע עיתים לתורה כגון בגמ' והלכה, וגם צריך לקבוע עיתים לעיין בסיפורי צדיקים, וגם בספרי דרוש של צדיקים כיון שהם מלא מוסר ודברים נחמדים על התורה וזהו מכניס הרבה ריאת שמים, אבל לא שכל היום יעסוק בסיפורי צדיקים לבד, אלא שיקבע לו אחרי שלומד גמ'

והלכה, לעיין טוב בעיין בספרי הצדיקים, וזהו יעזור לו לתורה ולתפילה ולטהר מחשבותיו, ויזכה למה שאמרו חז"ל עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות.

והנה היצירה"ר מחפש לו דרכים איך להחטיא לכל אחד ואחד, אפילו הצדיק יסוד עולם שאין לו עבירות והוא שומר הברית, אבל בכל זאת היצירה"ר מחטיאו, למשל אם היצירה"ר רואה שהצדיק אינו יכול להכשילו בהנ"ל, אז הוא מכשילו בכעס, וזהו עון גדול מאד, ובזה הוא מפסיד התורה והמצות, ועל כעס מבואר בשער רוח הקודש שצריכים לצום קל"א תעניות, וגם במחלוקת, וזהו הסיבה שיהיה כל מיני מחלוקת וזה עצת היצירה"ר להכשיל הצדיק, וגם מביאו לידי איסור לשה"ר ורכילות, וא"כ היצירה"ר תופס האדם בכל הדרכים להחטיאו, ולכך צריכים להיות נזהר מכעס אפילו שהוא צדיק גדול, והקב"ה יחזיר כולנו כל בית ישראל בתשובה שלימה ולגאולה קרובה. (זבול תפארתך).

בשורה טובה

שוב יצא לאור הספר המבוקש ביותר

הלח לחם על הלכות חלה - ברכת הבית על מסכת חלה

במהדורה מפוארת בתכלית ההידור והיופי

אפשר להשיג הספר בחנויות הספרים המובחרות הפצה ראשית: עם הספר - ר' בנימין לעווין והרב יצחק מיטניק שליט"א 347-322-0000

הספר שמסוגל לרפואה

יצא לאור הספר

מנחה חדשה

שהמחבר הרד"ק מופת הדור

מורן רבי ברוך פינחס מסקאל'ע זי"ע,

כתב בחקדמותו

'אקוה לה, מי שיחזיק ספר זה בביתו, ובפרט מי שילמוד בו, כי זכות של חבת בראשית ברא יין עליו שיהיה לו רפואה לכל אבריו'

יצא לאור ע"י מכון סל אודות,

מקורות כ"ס נוחה במיוחד

אפשר להשיג הספר בחנויות הספרים

ליתר פרטים אפשר לתקשר ל

minchachadushe@gmail.com

הופיע ויצא לאור

ערוך לגר - ברכת הבית

על מסכת כריתות

במהדורה מפוארת בתכלית ההידור והיופי עם הגהות והערות ואלפי תיקונים

אפשר להשיג הספר בחנויות הספרים המובחרות ליתר פרטים: 718.854.9897

'שמן רוקח' להרה"ק רבי אלעזר לעוו זי"ע

כתב בצוואתו, וז"ל:

"כל מי שיזכה אותי וישים עין עיונו בחיבורים שלי יתברך מן השמים וכו', ואם ירצה אחד להדפיס ספרים שלי, הנני להחזיק לו כל ימי מלא חפנא טיבותא ויבורך בברכת השמים ממעל, ויחולו עליו כל הברכות הכתובים בתורה".

אחרי מות שני בני אהרן. איתא במדרש (תנחומא פ' אחרי אות ז'): א"ר חייא בר אבא באחד בניסן מתו בניו של אהרן, ומפני מה מזכיר מיתתו ביוה"כ, אלא מלמד ששם שיוה"כ מכפר, כך מיתתו מכפרת, ומנין שיוה"כ מכפר, שנאמר 'כי ביום הזה יכפר עליכם', ע"כ. ולכאורה דברי המדרש תמוהים טובא במה שאמרו 'ומנין שיוה"כ מכפר', הלא זיל קרי בי רב הוא, וזה שמו אשר יקרא לו 'יום הכיפורים'.

ונראה דהנה אמרו (פ"ו כריתות): חייבי חטאת ואשמות ודאין שעבר עליהן יוה"כ, חייב להביאן אחר יוה"כ, דכתיב 'לפני ה' תטהרו', [וז"ל הרע"ב: דאמר קרא 'מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו', חטא שאין מכיר בו אלא המקום דהיינו שלא נודע לו שחטא, יוה"כ מכפר. אבל חטא דאיכא ידיע ביה חוץ מן המקום, אין יוה"כ מכפר]. והיינו דוקא בעבירות שאינם גלוי רק 'לפני ה', על זה אמר הכתוב 'תטהרו'.

ולפ"ז יתכן דגם מיתות הצדיקים אינה מכפרת אלא בעבירות שאינם גלוי רק לפני ה'. ובזה מדויק מה שאמרו חז"ל 'אמר הקב"ה בזמן שישראל חוטאים, אני נוטל מהם צדיק אחד, ואני מוחל להם'. הרי דוקא בזמן שישראל 'חוטאים', דהיינו בשגגה, ד'חטא' היינו שוגג כנודע, [דשוגג הוא עבירה שאינו גלוי רק לפני ה'].

וגם נודע מה שאמרו רז"ל 'אין יוה"כ מכפר אלא לשבים', ואמרת דגם זה ירומז בפסוק 'כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם', אך באופן ובתנאי אם 'לפני ה' תטהרו', כלומר שאתם תטהרו עצמיכם בתשובה.

ואפשר עוד עפ"י מה שאמרו בזוה"ק עה"פ 'יורא ה' וינאץ מכעס בניו ובנותיו', כי ע"י העבירות שהאדם עושה, הוא בורא מחבלים ומשחיתים ר"ל, והם עומדים לקטרג ואומרים 'פלוגי בראני'. וזה שאמר 'לפני ה', כלומר אותן המקטריגים שעומדים 'לפני ה', 'תטהרו' שתהפכו הזדונות לזכויות.

וזה שאמרו במדרש כשם שיוה"כ מכפר דהיינו על עבירות שאינם גלוי רק לפני ה', ודוקא עם התשובה, כך מיתות הצדיקים מכפרת על השגגות ועם התשובה דוקא. וזה שאמרו 'ומנין שיוה"כ מכפר שנאמר כי ביום הזה יכפר עליכם', כלומר דמשם נלמד דאינו מכפר רק על דברים שאינם גלויים רק לפני ה' ודוקא עם התשובה.